

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔

สัตว์ในวัด

ใครเห็นแมวไหม อยู่ทางครัวใครเห็นแมวไหม (ยังไม่เห็นเจ้าคะ) แสดงว่าเข้าไม่ได้แล้ว มาสามตัวสี่ตัวเข้าไม่ได้ ๆ มันกลับ ฟังว่าอย่างนั้นนะ เมื่อวานนี้ดูว่ามาสามตัว มามันเข้าไม่ได้มันกลับว้างั้น เราเลยยังไม่เชื่อ มันใช้เหรอว่ามันกลับไป ว่ามันเข้าไม่ได้มันกลับ มันใช้เหรอ เรายังไม่อยากจะเชื่อนักนะ ก็เห็นมันกลับป็นี่นา มันอาจจะกลับไปเอาโคตรของมันมาอีกก็ได้เราบอกมัน เราอย่าไปเชื่อมันง่าย ๆ นา ใจความงี้มันเชื่อง่าย ถ้าความฉลาดจะไม่เชื่อง่าย จะพิจารณาพลิกแพลงหลายชั้นหลายคม นี่ว่าแต่เขาวังกลับไป ทางนี้ก็ภูมิใจว่าเขาแพ้เรา ความจริงเขาจะไปเอาโคตรมาโจมตีให้มันแหลกทั้งวัดนี้ เพียงโคตรเดียวแมวเขาเท่านั้นพอแล้ว ไม่ต้องเอาโคตรหนูมาด้วยก็ได้ เอาเพียงโคตรแมวก็น่าพอแล้ว ขบขันดีแมวถึงสามตัว มาแล้วกลับหมด โตขึ้นปั๊บตกปั๊บเลย มีสองสามตัวกลับหมด

เมื่อเช้านี้เราก็ไป ไปตั้งแต่หกโมงเช้า ออกจากนี้ไป รอบพอดีเลย ไปเที่ยวดูสัตว์ สัตว์เต็มไปหมดนอกบริเวณวัด ในวัดนี้ก็ทราบแล้วว่าในวัด ที่นอกบริเวณออกไปรอบ ๆ นี่มีพวกไก่ พวกกระแต กระรอก มีทั้งนั้น ไก่มีอยู่ทั่วไปหมด กระรอกมีอยู่ตามต้นไม้ข้าง ๆ กำแพงข้างนอกนะ มันเข้าได้ออกได้ กระแตเราสงสัยมันน่าจะเข้าไม่ได้ มันอยู่ข้างนอกตามกอไผ่ ก็ไม่เป็นไรแหละ เพราะบริเวณนั้นเป็นบริเวณนาเขา ทุ่งนาก็เหมือนนาของวัดนั่นแหละ เขาเป็นคนของวัด พวกสัตว์เหล่านี้กับพวกนี้ไม่มีอะไรกันแหละ เหมือนกับว่าเป็นสัตว์เขาด้วย เป็นสัตว์วัดด้วยก็ได้ ออกไปข้างนอกกับอยู่ข้างในก็พอ ๆ กัน

เช่นอย่างกล้วยนี้มันสุกอยู่ข้างนอก เขาจะไม่ตัดนะปล่อยให้สุก กระรอกทางนี้ก็ออกไปกิน เขาก็เอาไว้ให้กระรอกกิน มันคงเบื่อข้างในนะ มันออกไปหากินข้างนอก กระรอก มันอาจจะเบื่อกล้วยพวกอะไร ๆ ข้างในนี้ก็ได้ มันเลยออกไปหากินข้างนอก เราดูจริง ๆ นะดูสัตว์ มีทั่วไปหมดเลย รอบวัดนี้มีทั่วไปหมด ที่อยู่นอก ๆ กำแพงเต็มไปหมด หากินยั่วเย้า ๆ แต่ไม่ค่อยกลัวคนเหมือนกันนะ แต่ถ้าอยากจะทดสอบความรู้ลึกของเขาหรือสติปัญญาของเขา เราก็ทดสอบลองดูซิ พอเราเอาหนังสือตึกฟาดเปรี้ยะไป เครื่องทดสอบเราถือไปด้วยหนังสือตึก หลวงตากับสัตว์กับหนังสือตึกนี้มันเข้ากันได้ ดี ใครไปเห็นเขาก็จะว่าหลวงตาบ้า บ้าช่างโคตรมันเป็นไร โคตรกูไม่ได้เป็นบ้าแบบนั้น เข้าใจไหม เราก็เฉยเลย

ที่นี้ก็ทดลองซิ พอเห็นมันเพ่นพ่านอยู่ข้างนอกมันจะเป็นยังไงคอยดู คือถ้าอยู่ข้างในแล้วมันจะไม่ระวังเรา ถ้าอยู่ข้างนอกลักษณะมันมีระวัง ไม่กลัวมากก็มีระวัง เราก็เอาหนังสือตีฟาดใส่เปรี้ยะตรงใดตรงหนึ่งนั่นแหละให้มันได้ยิน ถ้าใกล้กำแพงก็ฟาดใส่กำแพงเปรี้ยะ โอ้ย กลัวมากนะกำแพง คือเสียงมันดัง เสียงหนังสือถูกกำแพงดังเปรี้ยะ โอ้ย โดดเข้าเลยนะ อยู่ข้างนอกไม่อยู่นะ วังปั๊บปั๊บ ๆ แล้วโดดเข้ากำแพง อ้อ สู้ก็มีแบบคายดีเหมือนกันนะ ทดลองแล้วก็ไปผ่านไป ขบขันดี ไปทดลองดูสัตว์ พอเอะอะมันจะวิ่งเข้าวัด ๆ ตั้งแต่ยกยูนมันยังวิ่งเข้าวะ

เช้าวันแรกที่เราทำสังกะสีครอบต้นเสาเสร็จแล้วเราก็ไป จึงไปเห็นนกยูงอยู่ในโรงควายเขา เขาเอาควายมานอนที่นั่น เป็นโรงควายใหญ่ ควายมันเต็มอยู่นั่น เราไปเห็นนกยูงมันป่วนเปียน ๆ อยู่กับโรงควายนั่น โอ้ มึงมาอะไรไอ้ให้อยู่ในวัดไม่ยอมอยู่มันเป็นยังไง เราเลยเอาหนังสือตีฟาดใส่กำแพงเปรี้ยะ วังผิงผิง ๆ โดดข้ามกำแพง โอ้ มึงก็กลัวตายเหมือนกันหรอ มึงเอากำแพงเป็นที่หลบภัยหรอ โดดขึ้นกำแพงตกลงแล้ววิ่งไปหลบไป มีลักษณะหลบซ่อน เราก็เดินผ่านนี้เสีย เขาขึ้นกำแพงไม่ได้ตอนนั้น เขาเรียกว่าลูกสี่ลูกจนกลัวตาย เมื่อเช้านี้ไม่เห็น มันออกไปข้างนอกนะนกยูง

ตอนนี้เราก็ค่อยสบายใจ พอเริ่มขึ้นก็พูดถึงเรื่องสัตว์ เพราะความเมตตาจะว่าไฉนเรารู้สึกเบาใจที่พูดเมื่อวานนี้ว่า เห็นลูกกระต่ายน้อยมี ๗ ตัว กลุ่มหนึ่งมี ๔ ตัวเหลืออีกอ่อนตัวหนึ่ง นอกนั้น ๓ ตัวขาว ไปทางนั้นขาว กำลังน่ารัก วังเพ่นพ่าน ๆ อยู่ ต่อไปก็จะค่อยมากขึ้น ๆ เมื่อแมวเข้าไม่ได้แล้วจะมากขึ้น เราถึงได้เห็นฤทธิ์เห็นเดชว่า วัดนี้เป็นที่อยู่ที่ดินของพวกแมวทั้งนั้น เวลาเรากันนี้แล้วมันมาที่ละสามตัวสี่ตัว แสดงว่ามันมากินเรื่อยออกไปเรื่อย ที่นี้พวกมันนี้เรียบร้อยแล้วมันเข้าไม่ได้ มันมาแล้วกลับออกไป ๆ ตั้งหลายตัว ตั้งสามตัวสี่ตัว เพราะฉะนั้นสัตว์มันถึงอกเจยไม่ได้ ต่อไปนี้จะค่อยดีขึ้นจะต้องเข้มงวดกวดขันตลอด ถ้าคนไม่ช่วยรักษาให้ไม่ได้ สัตว์ตายหมดแหละ

เมื่อวานนี้ทองคำได้ ๑ บาท ๒๕ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๓๘๕ ดอลลาร์ เวลานี้ทองคำของเราที่มีแล้วทั้งหมด ๒,๔๗๒ กิโล ที่ ๔๐๙ กิโล ๔๐ บาท ๙๓ สตางค์นี้ยังไม่ได้หลอม ไปกรุงเทพฯคราวนี้อาจจะหลอมก็ได้ ให้ไปพิจารณาเสียก่อน แต่ที่ทองคำจะพอหลอมนั้นแน่ใจแล้วว่าจะพอ เพราะนี้มันก็ก้าวขึ้นไปถึง ๔๐๙ กิโลแล้ว หลอมก็คงอยู่ในย่านนี้แหละ เพื่อเอาไว้นานี้ถ้ามีทองแท่งมากนะ ถ้าทองหลายชนิดอย่างนั้นมีลด พวกแหวน พวกอะไรหลายประเภท อันนี้มีลด ถ้าเป็นทองคำแท่ง ๆ แล้วไม่ลด หลอมได้เต็มส่วนเลย อันนี้มันก็มีประเภทเหล่านี้แทรกอยู่ตลอดมา จึงต้องมีการเผื่อไว้เสมอ

เราต้องคอยเดินดูแลอยู่เรื่อยนะ คือเราไปแต่ละครั้ง ๆ มันเป็นเรื่องใหญ่โตอยู่ พอไปเห็นความบกพร่องตรงไหนก็มาเตือน อันนี้ก็ไปตามแก้ไข อย่างนั้นนะ ไปแต่ละ

ครั้ง ๆ คือพวกนี้ไปมันหลับตาไปนั้นซิไม่ลืมตา ถึงจะมีร้อยตาก็เท่ากับตาไม่เฝ่ไม่เฝ้าตา
คน จึงไม่เห็นสิ่งบกพร่อง นี่ตาฝ้าจริง พูดให้มันเต็มยศหัวใจไม่ได้ผ่านะหว่างนั้นเลย พอ
ถึงไหนมันจะถึงกันทันที ๆ พิจารณาวิจารณ์ ๆ พร้อมไปเลย ไม่ได้คุยนี้ สอนโลกมาได้
๓ ปีนี้พูดเสียบ้างละซี

พูดให้มันเต็มยศเต็มหัวใจจริง ๆ ให้มาสามโลกธาตุนี้ว่างั้น ฟังซินะท่านทั้งหลาย
หลายได้เคยได้ยินได้ฟังไหมคำพูดนี้ ไม่ได้ตั้งใจโอ้อวดนะ มันเต็มอยู่นี้หมดแล้วครอบ
โลกธาตุ โลกธาตุมีความหมายอะไร อันนี้ใหญ่โตกว่านั้นกว้างกว่านั้น เอา มาถามมา ถ้า
เรื่องอรรถเรื่องธรรมถามมา ตั้งแต่บัดนี้ถึงนิพพานว่างั้นเลยนะ เอาให้เต็มยศเลย เอาถาม
มา อันนี้มันไม่มีใครถามก็อยู่ไปตามภาษาภาษาว่างั้นเลย เทศน์ก็เทศน์แกงหม้อใหญ่ไป
เสีย ตีนั่นตีนี่ตีปั๊บ ๆ ปั๊บ ๆ ถ้าจะตีแรงก็จะถูกหัวเด็กถูกหัวคนแก่ แล้วหัวนักเลงโตมัน
อยู่ข้างหลังมันตีไม่ถูกละซี มันก็หลบซ่อนอยู่ตามนั้น

เพราะฉะนั้นการเทศน์ว่าการจึงเป็นสะเปะสะปะไปเรื่อยอย่างนั้น เป็นแกงหม้อ
ใหญ่ ตีนั่นตีนี่ไปอย่างนั้น มันไม่ได้พุ่งไปที่เดียวให้มันขาดสะบั้น ๆ นั้นละแกงหม้อเล็ก
แกงหม้อจืดมีแต่ขาดสะบั้นทั้งนั้น อะไรผ่านไม่ได้เลยถ้าลงธรรมชั้นนี้แล้ว สามแดน
โลกธาตุนี้ราบหมดเลยฟังซินะ นี่ละธรรมพระพุทธเจ้าเลิศเลอขนาดนี้ ทำไมพวกเราชาว
พุทธแท้ ๆ มันหุนหันตกตาบอดอยู่ยังงี้ มันจะพากันไปตายจมทั้งประเทศไทยเหรือ
เรียนมามันก็เรียนมามากมายกายกอง เรียนมาเพื่อเอาไฟเผาหัวเจ้าของนั้นเหรือ มันไม่
ได้ฟังเสียงของศาสดาองค์เอกทั้งองค์ ๆ แต่ละองค์ ๆ บ้างเหรือ เราอยากถามว่าอย่าง
นั้นนะ มันบอดขนาดนั้นนะ

มันเย่อหยิ่งที่สุดนะกิเลสนี้ ยิ่งไปเรียนเมืองนั้นเมืองนี้ ได้สำเร็จชั้นนั้นชั้นนี้มา
โหย โอ้อ่าพุฟฟ้า มีแต่กิเลสเป็นส้วมเป็นถ่านเต็มตัวมันมา มันหามส้วมหามถ่านเข้ามา
มันหามอรรถหาธรรมความดีความเด่น ความเลิศเลอมาแจกบ้านเมืองให้มีความสงบ
ร่มเย็นได้ยังงี้ มันเอาแต่ฟืนแต่ไฟมาเผา เห็นไหมเมืองไทยจะจมอยู่เวลานี้ มันเอา
อะไรมาเผากันวะ พิจารณาเท่านี้มันก็รู้แล้วนี่ ถ้าเป็นธรรมไม่เผา ถ้าเป็นกิเลสมีเท่าไร
เผาแหลก ๆ จนกระทั่งว่าเมืองไทยเรานี้จะเป็นอาหารว่างของพวกเปรตพวกผีที่พุ่ง
ใหญ่ ๆ ที่สำคัญตนเย่อหยิ่งจองหองพองตัวว่ากองมูตรกองคูถทั้งตัวนั้น มันว่าเป็นทอง
คำทั้งแท่ง มันเอาทองคำทั้งแท่งซึ่งเป็นกองมูตรมาโปะหุ้มมนุษย์ชาวพุทธเรา มันถึงดูไม่
ได้นะเวลานี้ ขนาดนั้นนะ

โห มันทุเรศจริง ๆ นะ เวลาพูดก็พูด เวลาไม่พูดก็เหมือนไม่รู้ ไม่หนักไม่หน่วง
ไม่สนใจกับอะไร พระพุทธเจ้าของเราประกาศศาสนามานี้ได้ ๒,๕๐๐ กว่าปีแล้ว ชาว
พุทธเราับพุทธศาสนามาสู่หัวใจสู่เมืองไทยของเรามาแล้ว ก็พอจะเป็นตนเป็นตัวเป็น

เนื้อเป็นหนังขึ้นบ้างซี อันนี้วิเววของชาวพุทธไม่มีเลย มีแต่เปรตแต่ผีเต็มบ้านเต็มเมือง ซึ่งมันก็เต็มอยู่แล้ว แล้วมาเพิ่มเติมเข้าอีก อัดแน่นไปด้วยกองฟืนกองไฟเผาไหม้ทั่วโลกดินแดน ประเทศไทยเราเป็นทีหนึ่งเพราะเป็นเมืองพุทธไม่สมควรจะเป็นอย่างนั้น แต่มันก็เป็นได้ให้เห็นต่อหน้าต่อตาจะว่าไฉน

ไปที่ไหนมันเห็นแต่เรื่องของกิเลสเสกสรรปั้นยอตัวขึ้นเหยียบหัวสัตว์โลก ๆ ไม่เห็นธรรมที่ขึ้นไปเป็นน้ำดับไฟไปบ้างเลยนะ มองไปไม่ค่อยเห็นนะเห็นแต่อันเดียวนี้ จึงทุเรศละซี นิมนต์ไปสอนที่นั่นที่นั่นอ่อนใจนะ แต่มันก็มีอยู่เป็นชั้น ๆ พอจะเป็นสาระบ้างก็ทนเอา ก็ไปตามอันนั้นละ ถ้าเป็นอย่างกองมูตรกองคูจจริง ๆ ไม่ไปว่าจั้นเลย อย่าเอามาอวดนะสมบัติเงินทองข้าวของทั่วแดนโลกธาตุ อย่าเอามาอวดธรรมว้างจั้นเลย ไม่สนใจทันทีเลย ถ้าหัวใจไม่ดีเสียอย่างเดียวไม่เล่นด้วยนะ นี่เล่นเพื่อหัวใจด้วย เพื่อวัตถุสิ่งเหล่านั้นด้วย เราจึงว่าวัตถุเป็นอันดับต่อไปนะ จิตใจเป็นอันดับหนึ่ง

การเทศน์สอนประชาชนชาวไทยเราเวลานี้ได้ ๓ ปีเต็มกว่าแล้ว เราสอนเพื่อจิตใจเป็นอันดับหนึ่ง วัตถุเป็นอันดับสอง ถ้าจิตใจดีแล้วด้านวัตถุจะดีไปตาม ๆ กัน เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องสนองต่างหาก ถ้าเราเป็นไฟสิ่งเหล่านี้ก็เป็นไฟ ถ้าเราดีสิ่งเหล่านี้ก็เป็นเครื่องส่งเสริมเรา เพราะฉะนั้นจึงต้องส่งเสริมทางด้านจิตใจให้รู้ดีชั่วบ้างพอเป็นผู้เป็นคน มีชื่อมีนามชาวพุทธติดหัวใจอยู่บ้าง มันจะหลงไปตาม ๆ กันหมดเวลานี้นะ โห มันน่าทุเรศจริง ๆ ไอ้ตัวใหญ่ ๆ นั้นแหละตัวมันจะลงจมที่สุด ไอ้ตัวใหญ่ ๆ ที่สำคัญทนเก่ง ๆ นั้นละคือถึงมูตรถึงคู มันเต็มอยู่นั้นเต็มหมดเอี้ยดเลย ดูด้วยสายตาของธรรมชิ เอาสายตาของธรรมจับมันก็เห็นหมดละซี

ไม่งั้นพระพุทธเจ้าสอนโลกได้ยังไง ไม่เลืกว่โลกสอนโลกได้ยังไง ต้องเลืกว่แจ้งขาวดาวกระจ่าง จึงสอนโลกด้วยความแจ้งขาวดาวกระจ่าง ไม่ได้สอนด้วยความมืดดำก่ำตาอย่างกิเลสปิดตาเรา แต่ตามันสว่างนะกิเลส มันปิดหูปิดตาแล้วก็วิ่งตามมัน จมูกขาดหูขาดแขนขาด ดีที่มานี้ยังเห็นคนเดินหย็อก ๆ แหย็ก ๆ ไม่เห็นกลิ้งมาตั้งแต่เมืองอุดรมา จากกรุงเทพก็กลิ้งมาจากกรุงเทพ ทางรถไฟทางรถยนต์มันไม่ดูไม่สนใจนะ มันกลิ้งมา

มันกลิ้งมาอะไร คือถ้าว่าตากก็ถูกกิเลสเอาไปกินแล้ว จมูกกิเลสร้อยเอาไปกินแล้ว จมูกขาด หูขาด ตาบอด แขนขาด มือซ้ายมือขวาไม่มี ขาซ้ายขาขวาไม่มี สุดท้ายก็กลิ้งมา มาจากกรุงเทพก็กลิ้งมา ทางนี้ก็กลิ้งรับกัน วัดป่าบ้านตาดก็กลิ้งรับกัน ทางโน้นก็กลิ้งมา ทางเมืองอุดร หนองคาย ก็กลิ้งมา ทางไหนก็กลิ้งมา ทางนี้ก็กลิ้งรับกัน มีแต่พวกหนูหนวกตาบอดขาดขาดตัววันทั้งนั้นกลิ้งรับกัน พวกเราพวกขาดตัวพวกกลิ้งรับกัน

นี่ละกิเลสลาภ ฟุ้งทั้งหลายทราบหรือยัง เราอยากพูดให้มันถึงใจหน่อยนะ โอ เวลาได้เห็นตัวมันแล้วมีแต่จางอามีแต่สามเหลี่ยม มีตั้งแต่ตัวสำคัญ ๆ

สามเหลี่ยม จงอาจ เป็นยังงิ ฐเห่า ฐสามเหลี่ยม ฐจงอาจ เป็นยังงิ นี่ละตัวพิษใหญ่ของมันฝังอยู่ในหัวใจของเรา แผ่พังพานออกมาที่โลโลกพินาศ ๆ มีแต่พวกนี้ละธรรมไม่มี ธรรม แผ่ออกไปตรงไหนเป็นน้ำดับไฟ ๆ ธรรมจึงควรจะมีอยู่ในโลก แต่โลกไม่ยอมรับมันนี่ มันเห็นว่าเป็นขี้ปะติ๋ว ถ้าเป็นเรื่องของกิเลสตัณหา โห พองตัวขึ้นทันที ถ้าเป็นเรื่องอรรถเรื่องธรรมเป็นของเศษของเดนไปแล้ว เวลานี้จิตใจกำลังเป็นเศษเป็นเดนแห่งชาวพุทธเราทั้งประเทศนะ เห็นทองคำทั้งแท่งเป็นเศษเป็นเดนไปหมด เห็นกิเลสตัณหาเป็นส่วนเป็นถ่านเป็นทองคำทั้งแท่งแทนตัวขึ้น เพราะฉะนั้นมันจึงเชิดกันขึ้น เชิดจริง ๆ เชิดกิเลสตัณหา มันน่าทุเรศจริง ๆ นะ

นี่เราก็จวนจะตายแล้ว จะอยู่ไม่กี่วันก็จะตาย พูดให้ฟังเสียบ้างศาสนาเป็นยังงิสำหรับเราจะตายเมื่อไรเราไม่มีปัญหานะ เราพูดด้วยความเมตตาสงสารโลกทั้งนั้น เราไม่เคยมีปัญหาเกี่ยวกับความเป็นอยู่ความตายไป เมื่อไรก็ไป เราเรียนมันจบมาเรียบร้อยแล้ว มันไม่ตายก็คือมันตัวตายนั้น ก็อ่านจบมันเรียบร้อยแล้ว ดีตราไว้เรียบร้อย มันจะแสดงอาการอะไรก็เหียวยาไปพอประทังชีวิตที่จะทำประโยชน์ให้โลกได้เท่านั้น ถ้าจะไปไม่ได้แล้วหรือ ทั้งปี่ะเดียวเท่านั้นหายห่วง ห่วงเกี่ยวกับเรื่องธาตุเรื่องชั้นรค์ความรับผิดชอบ หายห่วงแบบกิเลสตัณหาไม่มีในหัวใจ บอกกันเลย

ความรับผิดชอบให้เป็นห่วงเป็นใย ตลอดถึงความเมตตาสงสารให้เป็นห่วงเป็นใยโดยอรรถโดยธรรมทั้งนั้น ที่จะมาเป็นห่วงเจ้าของกลัวเป็นกลัวตายเราบอกเราไม่มีว่กันเลย เพราะฉะนั้นเราถึงกล้าพูดทุกอย่างนะซี กล้ามันก็เลยกล้าเสีย ไม่ได้อยู่กล้าธรรมดานะมันเลยกล้า กิเลสเวลามีกำลังมาก ๆ นี่ โธ ทำให้อ่อนเปียกไปหมดนะ ยกแข้งยกขายกมือยกเท้าไม่ขึ้น ยกมือจะไหว้พระพุทเจ้าก็ยกไม่ขึ้น ยกขาจะก้าวไปเดินจงกรมก็ก้าวไม่ออก ยกอะไรยกไม่ขึ้น กิเลสตันไว้ ๆ ไม่ให้ขึ้น ที่ขึ้นง่ายคือมีแต่หมอนกับเสื้อ ปับทันทีเลย ลิงร้อยตัวมองไม่ทันนะพวกเราชาวพุทธ นี่ละลูกศิษย์วัดป่าบ้านตาดตัวมันเก่งที่สุด โดดขึ้นหมอนลิงนี้แตกฮือเลยสู้ไม่ได้ มองไม่ทัน แมวมองไม่ทันเลย

ไอ้แมว ๓ ตัวนี้ถ้ามันกลัวมันก็กลัวพวกนี้ละ กลัวพวกโดดขึ้นหมอนนี่มันเร็ว ให้มันกลัวหนูกกลัวสัตว์อยู่ในวัดนี้มันไม่กลัวละ มันจะมากินสัตว์แต่มาเห็นพวกนี้โดดเร็ว โธ เร็วยิ่งกว่าเรา มันอาจจะกลัววิ่งกลับบ้านก็ได้ เห็นมันวิ่งกลับบ้านมันโดดกำแพงไม่ได้ มันอาจกลัวพวกเร็วที่สุดนี้โดดขึ้นเสื้อขึ้นหมอนนี่ก็ได้นะ ให้ไปพิจารณาตัวเองบ้าง เป็นยังงิมีไหมในวัดป่าบ้านตาดเรา ขนาดนั้นมีไหม ถ้ายังไม่เร็วแล้วไปเรียกแมวมาอีก

เอามาแข่งขันกันอีกใครเร็ว พอเขาว่าเขาเร็ว แล้วจัดสิ่งจัดหมอนไปนี่ของข้าเร็วกว่านั้น
เข้าใจไหม จัดสิ่งจัดหมอนออกไป นี่ของข้าเร็วกว่าพวกเธอ

เวลาสู้เขาแล้วเอาเสื้อเอาหมอนสู้ ของข้าเร็วกว่านั้นอีก แมวกี่ โอ้ย เปิงเลยเทียว
นะ ป่านนี้มันกลับมาหรือยัง มันหลงหนองคายแล้วก็มีความ ๓ ตัวนี้แมว มันกลัวพวก
ยกเสื้อยกหมอนใส่มัน มันโดดข้ามหนองคายลงเวียงจันทน์หรือไปไหนก็ไม่รู้ล่ะ ลองไป
ติดตามหาดูซินะ แมว ๓ ตัวนี้นะ พ่อแม่มันอยู่ไหน มันหลงพ่อหลงแม่มัน มันพบพ่อ
พบแม่มันแล้วยังว่างั้นนะ เอาละพอ

ใครเห็นลึงตัวนั้นไหม นาน ๆ มันมาที่นี้มาทางจกรม เราเดินจกรมอยู่มันมา
ที่นี้ มันแก่แล้วลึงตัวนี้ มันจะได้สัก ๒๐ ปีกว่าแล้วมั้ง ลึงตัวนี้นะ จะได้สัก ๒๐ ปีกว่า
แล้วตั้งแต่มาที่แรกมันยังหนุ่มน้อยอยู่ ถูกเขาไล่ฆ่าตามฆ่ามัน ลึงตั้ง ๑๐ ตัวฝูงนี้นะ
แล้วอีก ๒ ตัวมันโดดเข้ามาได้ยังไง โดดกำแพงเข้ามาได้ มันจึงมีเหลืออยู่ ๒ ตัว นอก
นั้นถูกเขาฆ่าหมด แล้วอีกตัวหนึ่ง ที่เขาว่าสองตัวๆ เราไม่เคยเห็น เขาว่าตัวเล็กกว่ากัน
นั้นละตั้งแต่นั้นมาอยู่นี้ระวังอยู่ทางแถวนี้ กลัวมากทีเดียว ครั้นต่อมานี้ก็ค่อยกล้าหาญ
ขึ้น แต่กลายเป็นเรื่องทะเลาะเข้าไป

เรายังไม่ได้ตีเกราะประชุมพระเท่านั้นแหละ ตีเกราะประชุมพระไล่ชนาบลิ้ง มัน
ก็ค่อยเชื่องเข้าๆ โกล่เข้า เลยต้องเตือนพระบอกพระ คือไม่ให้มันออกมาทะเลาะ ช้างใน
อาหารมีหมด คือพวกอาหารกระจอน กระเตอยู่ตามร้านๆ เต็มไปหมดไม่อดอยากเลย
จึงไม่ให้มันมาทะเลาะทางนี้ ถ้ามาแล้วมาทะเลาะใหญ่สัตว์ตัวนี้ จึงไม่ค่อยออกมาทะเลาะ ออก
มาก็สอนพระไว้หมดแล้ว พระเจอถึงเมื่อไรลึงก็หลงทิศไปเลย เพราะฉะนั้นมันถึงไม่มา
ยิงมาหาอาจารย์ใหญ่ด้วยแล้ว โอ เข้าใจไหมมาหาอาจารย์ใหญ่ นี่อาจารย์ใหญ่กับลึงนี้
โอ้ย เอากันดินะแผ่นเลยเทียว เพราะฉะนั้นเราจึงถามว่าเห็นไหม คือทางนี้ไม่ค่อยมา
มันอาจจะไปป่วนเปียนทางนั้น เพราะเหตุไร คือทางนี้ไม่กล้ามา มันอาจจะไปป่วนเปียน
ทางนั้นเพราะเหตุไรเข้าใจไหม ให้คิดข้อนี้ไว้ด้วยนะ เพราะเหตุไรมันถึงไปป่วนเปียนที่
นั้น อันนี้ไม่ตอบละ ให้เอาไปคิดเป็นการบ้าน ถ้าตอบมันจะเจ็บมากไป เตรียมไว้แล้ว
ถึงถามเข้าใจไหม ใส่ปี่จะเดียวหงายเลย เพราะฉะนั้นจึงไม่ตอบ

เดี๋ยวนี้เราดูมันวิ่งไม่คล่องตัวเหมือนแต่ก่อน มันกลัวเราแต่เวลาวิ่งนี้ช้า แสดงว่า
มันแก่มาก เราก็ได้ดู โอ้ แก่แล้ว วิ่งไม่รวดเร็วเหมือนแต่ก่อน มันโดดขึ้นต้นไม้โดดลงนี้
ก็ไม่เร็วนะ แต่ก่อน ปับๆๆ ไปเลย พอลงดินวิ่งเลย เดี๋ยวนี้ขี้มัวๆ วิ่งไป แก่มาก
อย่างน้อยมันมาอยู่ที่นี้เราว่า ๒๐ ปีตั้งแต่ทำกำแพงเสร็จใหม่ๆ กำแพงปี ๕๑๙-๒๐ ทำ
กำแพง พอทำกำแพงเสร็จมันก็เข้าพอดีเลย นั่นกำแพงได้ ๒๐ ปีแล้ว แล้วลึงเหล่านี้จะ
ไม่ได้ ๒๐ ปีได้ยังไง มีอยู่ ๒ ตัว แต่ตัวนี้เราไม่เคยเห็น

ลิ่งอายุจะยืนสักประมาณเท่าไรอายุลิ่ง เราชักแน่ใจว่าจะได้ ๓๐ ปีนะ เราไปบ้านเขาอยู่อุดรฯ นี่ผ้าเช็ดหน้าวางไว้ มันอยู่ข้างล่างไม่เห็นมันนะ เรานั่งอยู่ที่นี่มันอยู่ข้างล่าง มันเห็นผ้าเช็ดหน้าเมื่อไรไม่รู้ละ ปืบเดียวเอาลงไปแล้ว เฮ้ย ลิ่ง คว้าเอาผ้าเช็ดหน้าวิ่งปืบลงไป เจ้าของบ้านเขาว่าเขาเอามาเลี้ยงได้ ๒๐ ปีแล้วว้จั้น นั่นนะเราถึงจำได้นะ อันนี้ก็ ๒๐ ปีแล้ว แต่ก่อนมันหนุ่มมอยู่ มันอาจจะได้ถึง ๓๐ ปีแล้วก็ได้ เอาละที่นี้ไปละ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd